

Bossche Noten

Een vieze buurt

We kunnen het ons nauwelijks voorstellen, maar de o zo nette buurt rond de Peperstraat zag er eind zeventiende eeuw uit als een zwijnenstal.

De bewoners, klein en groot, gooiden hun poep en andere vuiligheid op straat. In februari 1687 waarschuwde het stadsbestuur de bewoners van de Putstraat en de Triniteit dat, mochten zij betrap worden op het smijten van

'Gore Besje' giet de inhoud van haar pispot op straat. Gravure van Hendrick Bary (1640-1707) naar Frans van Mieris (1635-1681)

vuiligheid langs het Begijnhof (nu de Parade), zij een geldboete tegemoet konden zien.

Daarnaast moesten alle bewoners van wie het erf grensde aan het Begijnhof

*Hou, gore Belfjen, hou; hebt gy uw Eer verloren;
Dát gy uw' Vuylcheit op Eer's re hoefden start;
Of tracht' gy, door dien Driek ons d'ogen uyt te boren,
Op dat uw' rimp'land Vel niet meer gezien en word.
F. Mieris pinx. H. Bary fculp.*

– tot aan de Oude Dieze – een persoon aanwijzen die elke zaterdagmiddag om drie uur ‘de stinkende vuyligheid’ opruimde. Deze gemeenschapszin stimuleerde de overheid door opnieuw te dreigen met sancties. De maatregelen werkten echter onvoldoende. In augustus 1688 behandelde de stadsregering klachten van de regenten van het Gereformeerd Bur-

gerweeshuis en van mensen die rond de huidige Parade wandelden over ‘den stanck die wegens de verstopte goot, langs de Triniteijt tot aen d’Oude Dieze wiert veroorsaect’. Volgens de toenmalige opvattingen waren stank en dampen een bron voor ‘pestilentiale sieckten’.

Het stadsbestuur belaste de ‘bedelvoogden’ – dienders die bedelaars van

de straat moesten weren – met het open houden van de verstopte goten, waarvoor 12 stuivers per week ter beschikking werd gesteld.

A.v.

Bron: osa, Resolutieregister nr. 441.
Vergelijk *Bossche Bladen* 1999 p. 112.